

नान्दीक

नान्दीसु

नान्दीसु

नानावर्णः, पुं. (नानाविधो वर्णः ।) बहुविध-
मुक्तादिवर्णैः । इति भरतः । तत्पर्यायः ।
चित्रम् २ किर्माँरः ३ कल्मायः ४ श्रवणः ५
एतः ६ कर्माँरः ७ । इत्यमरः । ११५।१७। विचि-
त्रम् = शारङ्गम् ६ कम्बरः १० कर्माँरः ११
चित्रलः १२ । इति शब्दरत्नावली ॥ ब्राह्मण-
नक्षत्रादिश्च ॥ (नानाविधो वर्णो यस्येति ।
विचित्रवर्णयुक्ते, त्रि । यथा, सुश्रुते । १ । ३८ ।
“नानावर्णा लक्ष्मणवती प्रविरलाख्यपाण्डुवृ-
षरोहायिगुणभूयिष्ठा ॥”)

नानाविधः, त्रि, (नाना विधाः प्रकारा यस्याः ।)
अनेकप्रकारः । विविधः । यथा,—
“तथा नानाविधैः पुष्यैर्द्रवैर्वीरक्रयाहृतैः ॥”

इति हरिभक्तिविलासि १६ विलासः ॥
नानुष्ठेयं, त्रि, (न अनुष्ठेयम् ।) अननुष्ठेयम् ।
अकर्तव्यम् । इति व्याकरणम् ॥

नान्, स्त्री, (नमत्वनेनेति । नम + “भसृजिगमि-
नमिहनिविश्रयशां वृद्धिश्च ॥” उणां । ४ । १५६।
इति इन् वृद्धिश्च ।) स्त्रीभम् । इत्युणादिकोवः ॥
नान्दीकरः, पुं, (करोतीति । कृ + कर्त् । नान्द्याः
नान्दीक्योक्त्य करः पाठकः । “छापोः संज्ञा-
कृत्वोर्बहुलम् ॥” ६ । ३ । ६३ । इति इत्थः ।)
नान्दीकरः । इत्यमरटीकायां रमानाथः ॥

नान्दी, स्त्री, (नन्दन्त्यनेनेति । नन्द + कच् । निपा-
तनात् ङीर्षः । ततो ङीप् ।) नाटकादायै
मङ्गलार्थां देवद्विजादीनामाशीः । यथा,—
“आशीर्बचनसंयुक्ता स्तुतिर्यस्मात् प्रवर्तते ।
देवद्विजपदादीनां तस्मान्नान्दीति वा स्मृता ॥
केचित्तु । भेरीप्राया नान्दी ॥” इत्यमरटीकायां
भरतः ॥ * । नाटके विप्रविधातायादौ नान्दी
काव्या । यदाह भरतः ।

“यद्यप्यङ्गानि भूर्यासि पुंस्वरङ्गस्य नाटके ।
तथाप्यवशं कर्तव्या नान्दी विप्रप्रशान्तये ॥
देवद्विजपदादीनामाशीर्वाद्दपरायणा ।
नन्दन्ति देवता यस्मात्तस्मान्नान्दी प्रकीर्तिता ॥”
अन्यत्र ।

“देवद्विजपदादीनामाशीर्बन्धनपूर्विका ।
नान्दी काव्या बुधैर्वेत्तात्रमस्कारेण संयुता ॥
गङ्गा नागपतिः सोमः सुधा नन्दा जयाशिवः ।
यभिरानमपदैः काव्या नान्दी धाराभिराहृता ॥
प्रशस्तपदविन्याय चम्बसंकीर्णगान्तिता ।
आशीर्वाद्दपरा नान्दी योष्येयं मङ्गलात्मिका ॥
काचिद्दृशपदा नान्दी काचिद्दृशपदा तथा ।
सूत्रधारः पठेन्नान्दी मध्यमखरमाश्रितः ॥”

इति मानसोमाधवटीका ॥
नन्दहिः । यथा । “नान्दी नन्दहिरिति कथ्यते ॥”
इत्युणादिके प्रथमपुराणम् ॥

नान्दीकः, पुं, (नान्दौ नान्दर्थं कायतीति । कै +
कः ।) गौरवस्तम्भः । इति विकारशेषः ॥
नान्दीकरः, त्रि, (नान्दीं करोतीति । कृ + “दिवा-
विभेति ॥” ३ । २ । २१ । इति टः ।) नान्दी-
ज्ञोक्तपाठकारी । तत्पर्यायः । नान्दीवादी २ ।

इत्यमरः । ३ । १ । ३८ ॥ “केचित्तु भेरीप्राया
नान्दी तहादनशीलः अत्र वदित्तनौ वाद-
नार्थावित्वाहुः ॥” इति भरतः ॥

नान्दीपटः, पुं, (नान्दौ वृहार्थं पटो यत्र ।)
कूपारिसुखबन्धनम् । तत्पर्यायः । नान्दीमुखः २
वीनाहः ३ । इति हेमचन्द्रः । ४ । १५८ ॥

नान्दीमुखः, पुं, (नान्दौ वृहार्थं मुखं यस्याः ।)
कूपारिसुखबन्धनम् । इति हेमचन्द्रः । ४ । १५८ ॥
वृद्धिश्चाहुभुक् पिष्टगणः । यथा,—
“नान्दीमुखं पिष्टगणं पूजयेत् प्रयतो गृही ॥”
इति विष्णुपुराणम् ॥

स च पित्रादित्रिकं मातामहादिककश्च । इति
गोभिलस्त्रयम् ॥ (नान्द्या वृष्टेर्मुखम् ।) वृद्धिश्चाहं,
स्त्री । यथा,—

“नान्दीमुखे विवाहे च प्रपितामहपूर्वकम् ।
अत्र नान्दीमुखपदस्य आह्वपरत्वम् इत्युणादिक-
तत्त्वलेखनादप्यत्र आह्वपरत्वम् ॥” तदितिकर्त-
यता यथा । “तत्र गोभिलः । अथाभ्युदयिक-
आह्वे युग्मानावादेयत् प्रदक्षिणसुपचारः ऋजवो
दभ्याः यवैस्त्रिणाथः सम्यग्गमिति त्रिप्रभः
दधिवदराचान्दमिश्राः पिष्टाः नान्दीमुखाः
पितरः प्रीयभामिति देवे वाचयित्वा नान्दी-
मुखेभ्यः पिष्टभ्यः पितामहेभ्यः प्रपितामहेभ्यः
मातामहेभ्यः प्रमातामहेभ्यो वृहप्रमातामहेभ्यश्च
प्रीयन्तामिति न स्वधाश्च प्रयुञ्जीतेति ॥ अपि च ।
स्वधयेतिपदस्थाने पुष्टाशब्दं वदेद्विह ।

पितृनितिपदात् पूर्व्वं वदेन्नान्दीमुखानिति ॥
कर्मादिषु च सर्व्वेषु मातरः स्वगयाधिपाः ।
पूजनीयाः प्रयत्नेन पूजिताः पूजयन्ति ताः ॥
प्रतिमासु च मुभासु लिखिता वा पटादिषु ।
अपि वाचतपुञ्जेषु नैवेद्येषु पृथग्विधैः ॥
कुण्डलानां वसोधारां सप्तवारान् वृतेन तु ।
कारयेत् पञ्च वारान् वा नातिनीचां न चोच्छि-
ताम् ॥

आयुष्याणि च श्रान्तर्यं जप्ता तत्र समाहितः ।
वृद्धभ्यः पिष्टभ्यस्त्तदु आह्वदानसुपक्रमेत् ॥
वशिष्टोक्तो विधिः कृतस्त्रो द्रष्टव्योऽत्र निरा-
मिधः ।

अतः परं प्रवक्ष्यामि विशेष इह यो भवेत् ॥
प्रातरामन्त्रितान् विप्रान् युग्मानुभयतस्तथा ।
उपवेश्य कुशान् ददाह्नुनेव हि पाणिना ॥
निपातो न हि सव्यस्य जासुगो विद्यते क्वचित् ।
सदा परिचरेद्भक्त्या पितृनयत्र देववत् ॥

पिष्टभ्य इति ततोऽप्युपवेश्य कुशेषु तान् ।
गोत्रनामभिरामन्त्र्य पितृनयं प्रदापयेत् ॥
नात्रापसयकरणं न पित्रां तीर्थमिच्छते ।
पात्राणां पूरणादीनि देवे नैव तु कारयेत् ॥
प्येष्टोत्तरकरान् युग्मान् कारायामपविचकान् ।
कृतार्थं सम्यदातयं नैकैकस्यात्र हीयते ॥
मधु मन्त्रितं यस्तत्र त्रिर्ज्योतिषुतुमिच्छताम् ।
गायत्रानन्तरं सोऽत्र मधुमन्त्रविवर्जितः ॥
न चात्रतुसु जपेदत्र कदाचित् पिष्टसंहिताम् ॥

अथ एव जपः कार्यः सोमसामादिकः शुभः ॥
यस्तत्र प्रकरोन्नस्य तिलवद्वयववत्तथा ।

उच्छिष्टसन्निधौ सोऽत्र त्रिषु विपरीतकः ॥
सम्यग्गमिति त्रयाः स्य प्रप्रस्थाने विधीयते ।
सुसम्यग्गमिति प्रोक्ते श्रेयमत्रं निवेदयेत् ॥
प्रागप्येव्यथ दर्भेषु आटमामन्त्रा पूर्व्ववत् ।
अपः विपेष्मलदेशेऽवनेनिक्षेपिते निक्षिणाः ॥
द्वितीयश्च तृतीयश्च मध्यदेशाद्यदेशयोः ।
मातामहप्रभृतींस्तु एतेशामेव वासतः ॥
सर्व्वस्नादसुपहुतं यज्ञनैरुपसिध्य च ।
संयोज्य यवककम्बुदधिभिः प्राहुस्तुस्ततः ॥
अवनेजनवत् पिष्टान् दत्त्वा विष्वग्प्रमायकान् ।
तत्पान्चालनेनाथ पुनरप्यवनेजयेत् ॥
उत्तरोत्तरदानेन पित्राणामुत्तरोत्तरम् ।
भवेद्दद्यात्परयादधीऽधः आह्वकर्मसु ॥
तस्मात् आह्वेषु सर्व्वेषु वृद्धिमत्सुखितरेषु च ।
मूलमध्यायदेशेषु ईयत्वक्ताश्च निर्व्वपेत् ॥
गन्धादीनिचित्पेषुर्ण्यो तत आचामयेत्
द्विजान् ॥”

“अथायभूमिमासिचेत्सु सुप्रोक्षितमन्त्रितः ।
शिवा आपः सन्त्रितं च युग्मानेवोदकेन च ।
सौमनस्यमन्त्रितं च पुष्यादानमनन्तरम् ॥
अक्षतश्चारिष्टश्चास्त्रित्यक्षतानपि दापयेत् ।
अक्षयोदकरानसु अर्घ्यदानवद्विष्यते ॥
यष्टोव निबन्धं तत् कुर्व्व्यान्न चतुर्था कदाचन ।
प्रार्थनासु प्रतिप्रोक्ते सर्व्वस्त्रेव द्विजोत्तमैः ॥
पवित्रान्त्रिहितान् पिष्टान् सिष्वेदुत्तानपात्रकृतान्
युग्मानेव खस्त्रिवाच्याङ्कुडयह्वं सदा ॥
ज्ञत्वा धूम्यस्य विप्रस्य प्रणम्यासुप्रवेत्ततः ॥” * ॥
तन्निमित्तानि यथा, विष्णुपुराणे ।

“कन्यापुत्रविवाहे च प्रवेशे नववैश्वानः ।
नामकर्मणि बालानां चूडाकर्मादिके तथा ॥
सौमन्तोन्नयेन चैव पुत्रादिसुखदर्शने ।
नान्दीमुखं पिष्टगणं पूजयेत् प्रयतो गृही ॥”
मत्स्यपुराणे ।
“अमप्राप्ते च सौमन्तो पुत्रोत्पत्तिनिमित्तके ।
पुंसवने निषिके च नववैश्वप्रवेशने ॥
देवद्विजपदादीनां प्रतिष्ठार्थां विशेषतः ।
तीर्थयात्रावृत्तौत्सर्गं वृद्धिश्चाहं प्रकीर्तितम् ॥”
कूर्मपुराणे ।
“तीर्थयात्रासमारम्भे तीर्थप्रत्यागमेषु च ।
वृद्धिश्चाहं प्रकुर्व्वीत बहुवर्षिःसमन्वितम् ॥”

इति आहृतत्वम् ॥
नान्दीमुखी, स्त्री, (नान्दौ वृहार्थं मुखं यस्याः ।
ङीप् ।) सामगैतरवृद्धिश्चाह्वसुष्वाह्वगणः । इति
यजुर्वेदीयवृद्धिश्चाह्वपहतिः ॥ (कुशान्यविशेषः ।
यथा, सुश्रुते सूत्रस्थाने ४६ अध्याये ।
“कोरदूषकश्यामाकनीवारशान्तसुतुवरकोदा-
लकप्रियङ्गुमधुलिकानान्दीमुखीकुशविन्दगवे-
धुकवस्तकोदणर्णसुकन्दकरेणुयवप्रभृतयः कुधा-
न्यविशेषाः ॥” चतुर्दशाक्षरवृत्तिविशेषः । अस्य
लक्षणादिकसु ह्यन्दःशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ * ॥ नान्दी-